

LA SENYERA FEDERAL

Porta-veu de la Joventut Republicana Federal

Any II	REDACCIÓ: August, 14, baixos ADMINISTRACIÓ: Plassa Olózaga, 10, ent. No responem dels articles firmats.	Tarragona 16 de Febrer 1908	Preus de subscripció Catalunya y Nacions ibèriques, trimestre. 1'50 pts. Estranger..... 2'00 »	Nom. 20
--------	---	-----------------------------	--	---------

LA EDUCACIÓ LAICA

Escola de 1.ª Ensenyansa

Robolledo, 4 baixos

Ensenyansa científica y racional. Clases especials de repàs, reforma de lletra y preparació pera la 2.ª ensenyansa.

S'admeten recomenats y externs

Els consums a Tarragona

La premsa d'aquesta ciutat, salvo raras excepcions, ha comentat bastant despectivament la intervenció del nostre digne diputat En Julià Nougués en el assumpte dels trànsits de consums a Tarragona, portat al Congrés pel diputat per Gandesa Sr. Caballé Goyeneche.

Nosaltres que acostumem a dar a Dios lo que es de Dios y al César lo que es del César transcribim el discurs del senyor Nougués extret del *Diario de Sesiones* y sols afegirém uns petits comentaris al peu dels mateixos.

Discurs del Sr. Nougués

"El Sr. Nougués. No he tenido la suerte de oír a mi querido amigo y compañero el Sr. Caballé; pero aunque conozco su manera de pensar respecto de este asunto, y estoy seguro de que no se habrá separado en un ápice de la relación de hechos conocidos desgraciadamente por los Diputados de la provincia de Tarragona, parecería realmente anómalo que un Diputado por la circunscripción en donde han sucedido los hechos, estando presente en el Congreso, tolerara con su silencio, aun cuando se trata de amigo tan íntimo y querido como el Sr. Caballé, las manifestaciones que aquí se hicieran.

Conste bien que todas cuantas gestiones ha hecho el Sr. Caballé cerca del Gobierno, lo sabe su digno presidente, han sido realizadas en unión de los demás Diputados por la provincia de Tarragona, que aquí nos hallabamos presentes; supongo que así lo habrá consignado S. S. (El Sr. Presidente del Consejo de Ministros: Lo ha dicho.) Y como hay algún hecho de los expuestos por el Sr. Ministro de Hacienda que podría llevarnos con facilidad, entiendo yo, a la solución de este problema, que queda reducido a ochavos, habiendo, como los hay—yo me complazco en consignar que los hay por parte del Gobierno—, deseos de una solución, voy a atreverme a proponerla, y tengo la completa seguridad, sobre todo teniendo aquí al señor Ministro de Fomento, que es aquella persona que podrá autorizar ó negar el pago, de que llegaremos con facilidad a esta solución.

La Compañía arrendataria, con un

derecho abusivo, indudablemente abusivo, en cuanto viene a hacer uso de ese derecho a hora que a mi entender no debía hacer uso de él, porque no lo ha hecho en épocas en que podía haber resultado perjudicada, cuando los vinos estaban gravados, como decía muy bien el señor Ministro de Hacienda; haciendo uso de ese derecho, y cuando se hace uso de un derecho, no es el Gobierno el indicado para *ab irato* decir que no existe un derecho que la misma ley concede (El señor Ministro de Hacienda: Muy bien)—eso es lo que entiendo—; abusando ese arrendatario, indudablemente abusando de algo a que tiene derecho, y aunque parezca rara la frase, es el abuso de un derecho, puesto que no ha hecho uso de él cuando le perjudicaba y hace uso de él cuando no le puede perjudicar, pero buscando ese conflicto a que alude el Sr. Caballé, presenta las cosas en un terreno que no puede llevar más que a un conflicto, que parece que el arrendatario desea, conflicto que ni el Gobierno ni los ciudadanos de Tarragona queremos de ninguna suerte.

Queda la cuestión reducida a dos cosas. En primer término, que el señor Ministro de Fomento haga que las carreteras de Tarragona estén bien, porque en cuanto esas carreteras estén bien, no tendrán que dar los rodeos que hoy dan los carros que van al puerto, lo que implica mayores gastos; y yo digo al Gobierno que en cuanto esas carreteras estén en condiciones de que puedan los carros ir desde la carretera de Reus al puerto de Tarragona, bastará con un hombre, todo lo más dos, que vigilen el tránsito de la carretera de Tarragona al puerto, ó lo que es igual, que se realice un gasto de 5 pesetas diarias.

Y como aquí el que puede resultar perjudicado más que nadie es el comercio de Tarragona, y sobre todo la Junta de Obras del puerto, ya que el comercio de Reus tiene acordado que si continúa el arrendatario de consumos con esa serie de vejaciones que entiendo injustas, con esa serie de inconvenientes para el transporte de los vinos que no existían antes, empleará un medio muy sencillo para evitarlo, que es gastar unas dos pesetas más en tonelada, embarcar los vinos de Reus y llevarlos por ferrocarril al puerto de Barcelona en lugar de Tarragona, lo cual irrogará un grave perjuicio a la recaudación de la Junta de Obras del puerto de Tarragona, entiendo yo que el señor Ministro de Fomento podría fácilmente autorizar a la Junta de Obras del puerto de Tarragona para realizar ese gasto de 5 pesetas diarias, que, después de todo, es un gasto que no vale la pena. Esto será todo lo depresivo que se quiera; pero soluciona el conflicto el que la Junta de Obras del puerto de Tarragona abone esas 5 pesetas. Al fin y al cabo, si el Estado puede autorizar ese gasto y por esas 2.000 pesetas anuales que se impongan de gravamen, la Junta de Obras del

puerto no será más ni menos y se habrá solucionado el conflicto.

¿Es que se cree que esto es depresivo? Pues entonces no hay más remedio que esperar a que los acontecimientos se desarrollen, porque el señor Ministro de Hacienda no podrá obligar al arrendatario a aquello que no le permita la ley, y yo entiendo que la solución la hemos de buscar los Diputados por Tarragona juntos con el Sr. Ministro, las entidades interesadas de Reus y Tarragona y el arrendatario. (El Sr. Caballé: Yo, con el arrendatario, no quiero absolutamente nada, y menos teniendo ya el asunto estado parlamentario.) Ese será el criterio del Sr. Caballé; pero el señor Ministro de Hacienda no tendrá otro remedio para solucionar el conflicto que tratar con el arrendatario, porque no puede hacerlo con el delegado de Hacienda, toda vez que éste sólo puede obligar al arrendatario a que cumpla la ley, y, por consiguiente, fuera de la ley nunca puede salir el señor Ministro de Hacienda. Eso entiendo yo lealmente, y como así lo creo, me atrevo a proponérselo al señor Ministro de Fomento, a fin de que, si llega a él alguna solución inspirada en estos razonamientos que he hecho, la acoja y la acepte.

Y nada más."

Lo que diu la premsa

"Ayer mañana llegó de Madrid el diputado a Cortes por esta circunscripción D. Julián Nougués, quien suplicó acto seguido al señor presidente de la Cámara de comercio convocara a sus consocios y a los representantes de la prensa.

El Sr. Boada citó muy gustoso a una reunión para las cinco de la tarde, acudiendo los convocados a los salones del local de la Cámara de comercio, cuya Junta directiva cedió la presidencia al Sr. Nougués, dando cuenta éste de las gestiones practicadas cerca del señor ministro de Hacienda en reunión de los diputados Caballé y Carner.

El secretario Sr. Ferrer hizo historia de todo lo transitado, poniendo de manifiesto la conducta de las autoridades y de la compañía arrendataria de consumos en la enojosa cuestión de los tránsitos, los cuales no tenían otra finalidad que entorpecer el comercio y buscar un conflicto, pues otra cosa no se concibe que se sujetara a los carros a que entraran y salieran de la población en hora determinada con el pretexto de inspeccionarlos, para darles libre circulación luego sin someterlos a vigilancia alguna.

El Sr. Nougués púsose incondicionalmente a disposición de la Cámara de comercio, pidiéndola una solución para defenderla a todo trance ante el señor ministro de Hacienda y ante la Arrendataria de consumos, si era preciso.

El Sr. Ferrer manifestó que la única solución era que quedaran libres los tránsitos, pues toda otra componenda

no resolvería el conflicto de consumos. Significó la absoluta confianza que la Cámara de comercio tenía con el señor Nougués y por lo mismo le confería absolutos poderes para solucionar y llevar a feliz término la cuestión surgida con la Arrendataria en la seguridad plena de que la resolvería satisfactoriamente.

En su consecuencia, el Sr. Nougués, reiterando una vez más sus ofrecimientos, citó a una conferencia al representante de la empresa de consumos don José Martínez, con quien estuvo hablando largamente de la cuestión de los tránsitos, asesorado por el Sr. Comas.

El Sr. Martínez, haciendo constar que era la primera vez que se entendía directamente con la Cámara de comercio, declaró que no tenía inconveniente alguno en dejar libres desde luego los tránsitos, reservándose el derecho de inspeccionar las mercancías en determinados casos de sospecha de contrabando. Recomendó el Sr. Martínez que para evitar conflictos, se abstengan los introductores y los transitarios de discutir con los empleados del resguardo, dirigiéndose a él directamente para resolver cualquier duda en la seguridad de que obrará en justicia.

El conflicto está, pues, resuelto, y al felicitar a la Cámara de comercio por el lisonjero resultado de su campaña en bien de los intereses de todos, felicitamos a los diputados que con tanto celo han trabajado en la cuestión de los consumos y muy singularmente a D. Julián Nougués, que con su tacto y especiales condiciones ha puesto fin a un asunto que amenazaba tener funestas consecuencias."

(Del *Diario de Tarragona*.)

Para oír las explicaciones del diputado a Cortes D. Julián Nougués, referentes al asunto de los tránsitos, por el señor Presidente de la Cámara de Comercio se convocó anoche a una reunión que tuvo lugar en el edificio social de dicha entidad.

El Sr. Nougués dió cuenta detallada de las gestiones llevadas a cabo por él y demás compañeros de Diputación cerca del Gobierno, y después de negar de la manera más rotunda lo que se dijo por varios periódicos, y que reprodujo *La Cruz*, respecto a que el Sr. Inglada fuese secretario particular suyo (del señor Nougués), se ofreció incondicionalmente a la Cámara de Comercio para solucionar el conflicto que tanto preocupaba a los exportadores.

Los reunidos confirieron poderes al Sr. Nougués para que se avisara con el arrendatario y le pidiera la solución deseada por los comerciantes ó sea el libre tránsito de las mercancías, conforme se hacia antes de la desgravación de los vinos.

El repetido representante en Cortes celebró anoche una conferencia con el apoderado del arrendatario Sr. Martínez, accediendo éste desde luego a que

desde hoy se supriman los tránsitos que él mismo había establecido en primero de Enero.

Felicitemos á la "Cámara de Comercio" por el triunfo que acaba de conseguir gracias á su enérgica actitud.»

(De La Cruz.)

La nostra opinió

Sincers com sempre, creiem que en tot lo succeït no hi ha més que les ganes de lluirse d'uns y de molestar d'altres, en perjudici dels interessos generals de la població y per desprestigiar a personalitats que están molt per demunt de les baixes passions de capelleta.

En quant als telegrams de la premsa barcelonina no volen donar crèdit als remors que han circulat perque farien molt poc favor a persones que'ns son molt respectables.

Y per acabar sols ens resta dar les més expressives mercés al *Diario de Tarragona* per la fidelitat ab que ha reprodut lo exposat per nostre diputat Sr. Nougués y recomenar a *La Cruz* recordi que hi ha un manament de la llei de deu que diu *El octavo no levantar falso testimonio ni mentir.*

Secció oficial

Joventut Republicana Federal

Se convoca a tots els socis a la reunió general de primera y única convocatoria que tindrà lloc avui a les tres y mitja de la tarde pera tractar de la conveniencia de formar un cens de joventut federal tarragonina.

Tarragona 9 de Febrer de 1908.—Per A. de la J. de A. P.—El Secretari, J. Jové.

Del Mestre

Lecciones de controversia federalista

VIII

Según varios periódicos, se está elaborando un proyecto de organización local. Se quiere, á lo que se dice, ampliar la acción de las provincias y los Municipios. Mezquina é inútil será, de seguro, la reforma. No son los hombres que nos gobiernan para concebir nada que esté fuera de los moldes de la vieja política y pueda satisfacer las ansias de autonomía que los pueblos sienten. Son los eternos falseadores de la voluntad de la Nación, y necesitan del actual engranaje para que todo ceda á su voluntad omnimoda. Favorecen como los que más el brutal caciquismo de que todos nos quejamos, y son ellos, si no todos, algunos, los grandes caciques.

Ellos los reformadores de la organización local en sentido autonomista! De la Restauración acá han regido el país en diversos periodos: ni en suprimir los alcaldes de Real orden han pensado nunca. Reformaron la ley Provincial, y ensancharon las facultades de los gobernadores para suspender Ayuntamientos. ¿Qué les ha importado á ellos que en esta misma Corte se haya elegido miembro de la Diputación provincial al que estaba presidiendo? La ley sigue aquí atropellada hace muchos años.

Intervienen esos hombres en la elección de los concejales y los diputados de provincia con el mismo descaró que en la de los senadores y diputados á Cortes. Nada hay para ellos vedado; cometen con el más escandaloso cinismo todo género de fraudes y violencias. ¡Desgraciados de nosotros si ponen

otra vez las manos en las leyes orgánicas! Encubrirán bajo falsas apariencias su tiranía; no harán una concesión sin que en el mismo proyecto pongan cautelosamente algo que la contrarreste y la anule.

No, no son ahora esos hombres los llamados a la reforma de las instituciones locales. Los ahora llamados son los partidarios de la autonomía local, llámense federales, llámense regionalistas. Estos, sin romper la unidad de la Nación, antes fortaleciéndola, libran las regiones de la tiranía y aun de la tutela del Estado, y las dejan en su vida interior completamente libres y autónomas. A ellas y no al Gobierno central confieren el nombramiento de los gobernadores. Por ahí rompen la cadena que hasta aquí las mantuvo siervas. Sólo ellos pueden hoy reformar nuestra organización política de modo que el país se ponga de sus quebrantos y cese en los espíritus la tensión que no sin motivo alarma á nuestros hombres de Estado.

Hoy, adviértese bien, somos á la vez los federales motor y freno, garantía de la libertad y garantía del orden. ¡Qué lástima que haya aún entre nosotros pasajeras discordias! Tendrían razón de ser si naciesen de diferencias de principios ó de conducta; aceptando todos un mismo programa y sosteniendo todos que para realizarlos hay que recurrir á cuantos medios la razón y el interés de la Patria aconsejen, habríamos de ir todos en apretado haz á la realización de nuestros propósitos. Ningún partido representa hoy como el nuestro las aspiraciones del país. Somos la última esperanza de esta Nación afligida y quebrantada por tantos desastres. No la defraudamos.

F. PÍ Y MARGALL.

Esclavitud voluntaria

Incréduls nosaltres en certes coses, com sant Tomás ho fou en les seves, no podríem tampoc donar crèdit a moltes de les coses que passen en l'actualitat, en plé siglo XX, per suposar qu'estém en una época de llibertat y no d'esclavitud, per creure que son els temps moderns els que sempre han aventatjat als passats per enmotllarse a les noves orientacions del progrés de les èpoques correlatives de l'humanitat. Y, malgrat aixó, ho hem de creure perque ho estém veient, perque ho estém tocant.

Fa pocs dies, aquesta setmana, ens ha vingut a les mans un periódic,—quelcóm l'hem d'anomenar,—quin nom no pot estampar la nostra ploma a les quartilles puig s'embrutaria, y en el que'ls nostres ulls tafaners hi varen llegir a la capsalera d'uns versos el següent lema: *Unionistas, no; lerrouxistas, si.* No varem llegir res més, ho confessém; ja en varem tenir prou. Aquell paper ens va caure dels dits y'ns varem quedar muts, no arribant a capir si acabavem de llegirlos aquells mots o si'ls havíem somniat.

Passats aquells moments, recordarem haverlos llegit, sí, aquells mots, escrits segurament ab tot l'entusiasme d'un fanatisme qu'un home sent per un altre home, fills abdós de la Naturalesa, condemnats abdós a tornar al no res d'ont provenen, cumplintse la terrible sentencia: *pulvis eris, pulvis reverteris.*

No compreném, no podém compendre com gent que's diu radical, que en llur ensenya hi porten, a mes de la trilogía gloriosa *Llibertat, Igualtat, Fraternitat*, les paraules sagrades de *Progrés, Justicia y Amor*, els oblidin aquests mots pera acatar la voluntat

absoluta d'un home, mellor dit, li ren-deixin culte adorantlo com a un ídol de aquests de fusta que veiem ab greu sentiment casi per arreu. Els qui aspiren a la redempció de l'humanitat, no deuen esser mai ídólatres de ningú.

Capacitats y consensuts de llurs idees, sols an aquestas deuen dedicar tot el seu entusiasme, sols als ideals del seu pensament han d'obeir. Fentho aixis esdevindrán ídólatres, qu'es completament lo contrari de ídólatres.

Ídólatres som nosaltres que tenim arrelades en el nostre cor les idees federalistes,—les mateixes que professá aquell gran pensador que's digué Pí y Margall,—y en elles tenim fé, y elles les propaguém y les portém a la práctica quan y sempre que podém. Nosaltres no tenim cap personalitat-ídol, y si se'n presentés una, que no ho creiem, no l'acataríem, no la regoneixeríem.

Ídólatres son uns quants infelissos que no tenen cap ideal, moguts tan sols pel odi, l'odi tan aborrible, y que proclamen l'autoritat suprema d'un altre home sense cap ideal tampoc, puig si bé en aparienciá'n té algun, en realitat son tot bambolles de sabó.

Unionistas, no; lerrouxistas, si. Infelissos, desgraciats mil voltes els que accepten aquest lema! Súdits y esclaus voluntaris capassos, fanatisats per en Lerroux, de sacrificar llurs vides en holocauste d'aquell home, no de cap ideal.

Som en plé siglo XX y encare alguns no se n'han donat compte. Son aquests uns homes estil d'aquells dels temps de l'esclavitud que'ns parla l'Historia, ab la sola diferencia de que'ls d'aquells temps eren esclaus forsosos y'ls dels nostres dies son esclaus voluntaris.

Santa resignació!

A. BRISA.

Insistent

Cada volta qu'agafo la ploma per emborronar algunes modestes quartilles, en las quals intento demostrar lo que penso en be y profit de mos consenblanats, desitjaria posseir una clara inteligencia y uns coneixements privilegiats pera tractarlos y esmenusarlos al únic y sol objecte de demostrar la bona voluntat qu'enclouen, ja que son fills dels dictats de ma humil, pero recta conciencia. No poseint doncs las qualitats avants mentades, me contento en substituir las per la modestia, y dono principi a lo qu'hem proposo en aquest intent d'article.

No'm cansaré d'insistir en que, are més que mai, deu el partit federal organitzar-se solidament. De la seva organiazació depen qu'els partits tant politics com socials, sian forts; y en aixó devém enmirallarnos procurant donar al nostre aquella organiazació més perfeccionada si cab que posehi en época no molt llunyana, ja que forces sobrades tenim pera sortir airoso de nostra tan necessaria empresa.

No hi ha dúpte qu'avui l'ambient que respirém está saturat d'atmosfera federal y qu'el triómf del federalisme será un fet si nostre actitud s'hi presta, no hi ha pera dúpitarho.

¿A qués deu sinó que a la llevor federativa sembrada per nostre mestre, el actual desveltament de las regións vives envers l'autonomia y de la república? Qui es avui el que's diu republicá y no defensa l'autonomia?

Y qui es també l'autonomista de convicció lliberal que no defensi la república? Salvo raras excepcions, tots.

Aixís, doncs, tenim demostrat que fruit del federalisme es l'evolució que

s'ovira envers la part esencial de nostres conviccions polítiques.

¿Qué no acontecerá el día que'l partit federal frueixi aquella sólida y acabada organiazació, y emprenga una ferma y contínuada era de propaganda al objecte de fer federales als que, sento de cor, encare no n'han fet confesió? Organisemnos de presa, bons federales; no volguém per més temps restar ab la forma d'avui, puig no seríem dignes d'ostentar l'hon rós títol de FEDERAL que ens llegá el mestre al morir a tots els que seguísim al peu de la lletra de de nostre Programa, ab el qual devém completar nostre organiazació.

No tenim en éll inclosa l'autonomia individual, municipal y regional? Doncs a practicarla. Del vot individual, se forma el municipi; del municipal, la regió y del conjunt d'aquestas la nació.

Aixís es que, al meu entendre, de la voluntat dels Comités municipals, deuen naixer els Consells Regionals; y d'aquestos, l'organiazació Nacional.

Aquesta es la meva opinió que, si be es pobre en conceptes, ho supleix mon desitj en veure al partit federal fort y robust pera portar, per medi de la propaganda dels seus principis, la regeneració que tots esperém per els pobles y per els homes.

JOAN TORRENT.

Arenys de Mar, 9 Febrer.

En Francisco Pí y Sunyer

En nostre anterior número donavem compte de la mort de tan prestigiós correligionari. Avui complim el deure que tenim ab nostres lectors de donarlos uns petits datos biográfics del esclat patrici.

En Pí y Sunyer ere un dels federales catalans de mes prestigi, un home sincer y sincer quina ploma reflectava sempre l'opinió dominant del partit, un ciutadà íntegre y un cor noble y generós al ensemps que un home de ciencia.

Nascut al Empordá y emparentat ab el inolvidable Sunyer y Capdevila son nom ha figurat sempre en tots els moviments que s'han iniciat en favor de la Autonomia y la República militant sempre en el partit federal al que s'afiliá desde molt jove.

Ses envejables dots de caracter y sa integritat política el feren acreedor en distintes ocasions a la representació de llurs correligionaris ya en els comités locals ya en el Consell Regional del qual fou president.

Darrerament fou elegit diputat provincial de la Diputació barcelonina, càrrec que desempenyá ab molt d'acert fins a sa mort, guanyantse una vegada més les simpaties dels seus correligionaris.

Sa ploma, sense arribar a la alsaria de la del Mestre en Pí y Margall, fou la qui millor s'hi adaptá per sa concisió y per la aplicació d'aquelles paraules de l'apostol del federalisme: "A pensament gran paraula sencilla".

El partit federal ha perdut un de llurs campions y nosaltres un amic que plorarém sempre.

Celebritats Mondials

Camões

La terra Lusitana pot estar enorgullida de contar entre'ls seus fills il·lustres a Lluís Camões, l'egregi poeta quina personalitat dins del Parnàs pot compararse ab la conquerida pels mes cele-

brats genis de la poesia: Homer, Virgilio, El Dante, etc.

Nat d'una familia encara que noble molt pobra rebé una brillantissima educació estudiant en l'Universitat de Coimbra per espai d'alguns anys, entrant després com a escuder en la cort del rei Joan III ont s'enamorá follament d'una dama noble nomenada Catarina d'Ataide quina familia al sebreu valentse de la seva influencia va conseguir qu'el enamorat jovincell fos desterrat del regne. Aquesta arbitrariedad va encendre encara mes sa passió, y ab l'anhel d'esser mereixedor de la má de sa enamorada, sentá plassa com a soldat ab el noble afany de conquerir gloria.

En l'atac donat als moros a Ceuta ont es bati com un lleó perdé un ull; retornat que fou a Lisboa, ó cregut de trovar uns brassos aimants que l'esperessin rebé un crudel desergany, y malmés son cor, abandoná sa patria vers a les Indies. Allí degut a una satira qu'escribí contra el virrei fou desterrat a Maçao, composant durant el seu captiveri l'immortal poema *Os Lusíadas*. Aixecat el desterro s'embarcá vers a Goa y en el golf de Siam una terrible tempesta feu naufragar el navili que'l conduia podentse salvar nadant ab una sola má puig ab l'altre aixecada y portava el manuscrit de l'obra capdal que l'havia de fer célebre.

Ab l'anima llitjerada pels molts infortunis soferts, retorná a sa patria, donant a llum el seu poema *Os Lusíadas* en la que un públic imbécil no hi sabé trovar les bellezes que hi contenia. Aquesta indiferencia precepitá la seva mort, y abandonat de tothom, cercat per la miseria espirá als 72 anys en un llit del Hospital com el mes vulgar dels homes.

La posteritat ha reconegut el talent den Camoens erigintli un panteó en el que reposa junt ab Vasc de Gama el descobridor de les Indies y en quina epopeia está inspirat el poema *Os Lusíadas*.

Deixá escrites moltes comedies y poesias en les que rúmbeja l'inspiració del ilustre poeta honra dels portuguesos.

H.

Plecs y esquinsades

Segons versions a les que podem donar enter credit l'altre setmana s'estaven esperant tres noies, de quinze a vint anys cada una, devant la porta dels freres lucratius o sia dels que fan *Xartrés* y al poc rato foren entrant y sortint l'una are y l'altra després totes tres noies emplant cosa de un quart cada una en la visita.

Nosaltres no suposem pas que hi anessin per mala intenció, pero avisem als pares (als autèntics, no als cartujos) per si acas no ho sabien.

Ah! S'ens diu que una d'elles viu al barri del Serrallo.

Hem plegat remors de que encara se juga poc o molt en cert café de la Rambla de Sant Carles.

Procurarem entre'arnos millor y ho posarem en coneixement de qui correspongui.

Oh, ies estravagancies de la gent! En cinc durós s'ha cotisat la firma del célebre *Vivillo* y s'ha dit qu'aquest ha firmat moltes postals y ha arrenplegat molts duros.

Verdaderament, el cas no es nou. Hi ha molts *vivillos* que les cotisen a un preu molt mes elevat les seves firmes.

Y que consti qu'aquests no estan presos com aquell. Al contrari, se'ls hi fa barretada y son molt respectats.

Oi que'n son molt de *vivillos* a l'esquena dels tontillos?...

Contestant a l'hermosíssim discurs pronunciat en el Congrés pel Sr. Hurtado, el ministre de la Governació va dir:

«No ho veiem ab preocupació, sino ab gust el que ls ciutadans de Catalunya compleixin ab llurs debers polítics, com aixi ho fan, desistint qu'aqueixa conducta s'fassi extensiva a tot Espanya.»

De veritat, Sr. La Cierva, que voldria veure exte per tot Espanya l cas de Catalunya? Qui no té ganes d'esser mes ministre que diu aquestes coses?

Hora, digui aquell conegut refrá «al revés te lo digo para que me entendas» y ens treurá aquest *ai!* que tehim al cor desde que hem sapigut lo dit per V. en la sessió del darrer dijous al Congrés!

Ha causat molt mal efecte l' haver votat el senador *solidari* per Barcelona senyor Marqués d' Alella, el projecte de llei prorrogant la suspensió del jurat en las provincias de Barcelona y Girona.

Aixó es senzillament una burla pera el poble catalá que l va elegir pera que el representés y portá sa veu en el Senat espanyol. Y la veu y la voluntat del nostre poble no son pas l' interpretació que ls hi ha volgut donar el senador aludit.

Procedir d' aquesta manera no fa de bon catalá. Es mil vegades mes preferible el cas del nostre diputat senyor Marqués de Tamarit, que diu tan depressa ls seus discursos interessants per Tarragona y per Catalunya, y les seves gestions son tantes, que ls taquigrafes del Congrés no l poden seguir en ses oracions y les carteres dels Ministres estan plenes de notes y demandes fetes pel Sr. Suelves. Tal com ho diem.

Solts y noyes

Magnífic colp de vista presentaven els salons del «Centre Federal» el diumenge prop passat, ont s'hi ballá finses la matinda regnant una franca alegría y burgit de les alegres *mascaretes* que donaren relleu continuu a la festa.

El que's celebrará aquesta nit ens consta qu'estará animadíssim.

Anim doncs aimants de Terpsicore!

El concert donat el diumenge darrer, al Teatre Principal per nostre país En Josep Sentís, fou verdaderament un *sucess* musical.

En Sentís, malgrat l'esser molt jove domina el piano com un verdader mestre. Son temperament d'artista ha fet que no vulga reduirse a la vida sedentaria y deixant el «Colegi Modelo» de S. Feliu de Llobregat, d'ont es professor fa 26 mesos, emprén la volada cap a París y Berlin ab desitjos de aumentar el cabal de sos coneixements musicals ab el contacte dels grans mestres.

Rebi nostra enhorabona el jove Sentís y uneixi el nostre aplaudiment als molts que li tributá el diumenge el públic.

Convocada per la Junta política, aquesta tarde a les tres y mitja se reunirá la nostra Joventut Federal pera tractar d'un assumpte de molta importancia.

Se recomana a tots els socis la puntual assistencia.

Pera ahir a la nit estava anunciada la vetllada que en commemoració de la gloriosa data de l'onze de Febrer de 1873, devia celebrarse en el Centre Federal el propassat dimars.

En el próxim nombre farém la ressenya de tan important act.

Ens comunica'l Sr. En Lluís M.ª Jorro de Barber, haverse possessionat del càrrec d'Administrador principal de Correus de aquesta provincia y se'ns ofereix molt amablement a atendre les nostres indicacions sobre les anormalitats que puguin haverhi en el ram de la seva incumbencia.

Agraím moltíssim els oferiments del senyor Jorro, y no dubti que LA SENYERA sabrá correspondre al nou Administrador de Correus, al qui li desitja molt bon acert en el seu honorós càrrec.

Y cumplint, doncs, lo qu'hem promés, aném a ferli una indicació, per si creu que deu corregirse, com aixis nosaltres ho

creiem, pera millor comoditat del comer y del públic en general.

En el tren correu de les 12'20 que surt pera Reus, y que pren la correspondencia de Madrid, Barcelona y'l Nord, s'utili-a pera cotxe-correu un dels passatjers de 2.ª o a voltes un dels de 1.ª. Pero'l públic no pot saber mai quin cotxe es el designat pera'l correu, fins quan arriba l'ambulant, pocs minuts avans d'arrancar el tren, no podent, per tant, deixar la correspondencia, tenintse que molestar bon rato en aquell tros que n'hi diuen *andén* y que mai ha estat tal cosa. Antigament, se penjaya un lletrero en el cotxe indicat, que deia CORREO, y aquell departament estava tancat ab clau y oberta tan sols la finestreta, pera poderhi dipositar les cartes.

Vam parlarne ja d'aquest assumpte en un de nostres primers nombres y no se'ns va atendre. Será, doncs, tan amable'l senyor Jorro, que posi remei an aquesta deficiencia, que creiem li ha d'rgrair tothom, el comer principalment?

Nosaltres aixi ho esperém.

Hem tingut el gust de saludar durant la present setmana al nostre digníssim correligionari y Diputat a Corts En Juliá Nougués, y al notable periodista redactor de *El Poble Catalá* En A. Rovira Virgili.

La *Revolta* d'aquesta setmana porta: una caricatura molt original dels successos de Portugal el retrato del malógrat correligionari en Pi y Sunyer y dos vistas de la festa dada al teatre del Bosc on obsequi al senador per aquesta provincia En Albert Rusñol.

En el nombre passat cridavem l'Atenció del Alcalde demanantli que's reguessin els carrers del port qu'estant intranzitables y plens de pols essent casi impossible el passarhi, avui un cop mes li fem memoria esperant esser atesos. Pero ara, en lloc de regarlos, s'hauria de recullir el fang.

Per la festa de sardanes que avui tindrà lloc al Teatre Principal, organizada per la «A Foment de la Sardana de l'Ateneu de Tarragona» de dos quarts de sis de la tarde a les vuit de la nit, ha sigut contractada la notable orquesta de Vinyals composta de dotze musics la qual executarà el següent aplaudit programa:

La Pubilla Empordanesa... Serra
Crisantoma..... Rigau
La Pecadora..... Serra
Per tu Ploro..... Ventara
La Perla de Catalunya..... Rigau
Ja no cal dir estará plé el Teatre com es costum.

El Centre autonomista de Igualada ha organiat un Concurs de Premis a la Cultura Catalana qu' es digne de tot elogi.

Varies personalitats y entitats n' aquella població donen premis al nois y noies que mes correctament sapiguen llegir y escriure nostra gloriosa parla, y als qui mes sapiguen d' Historia de Catalunya.

Es aquest un acte que honra en gran manera als organiadors y als donants dels premis. Ja que no ens enseyen en les escoles oficials a parlar en catalá y a escriure tal com sentim, y si ens en-nyen l' Historia de nostra Catalunya, la majoria de les vegades ens ho expliquen a l'inversa, aprenémho nosaltres mateixos, fundant escoles y ensenyant de bon grat quant sapiguem a nostres fills, a les generacions del demá y fins a les mateixes d'avui!

Avant per la Patria, Cataláns.

Segons hem vist en la prensa local, han sigut sospesos de sou y empleo tres funcionaris del nostre Ajuntament per l'Alcalde de Real Ordre Sr. Prat.

Si ho ha fet ab justicia no necessita pas l'aplaus de ningú perque sols ha complert el seu dever, y si es per fer oblidar

la moció del Sr. Guasch y demes cosetes s'ha equivocat de mitg a mitg. El poble no es tan ignocent per oblidar lo que el perjudique de veres.

Per commemorar la data del 11 de Febrer ahir se reuniren en fraterno banquet quiscuns entusiastes federals en la Fonda Nacional.

Els brindis foren encoratjadors.

Encar que poc perits en la materia, en obsequi a la deferencia que ens ha tingut el Doctor Rabadá, invitantnos a visitar la inauguració de la bonica instalasió de análsis y electroterapia, hem anat a la seva Clínica de la Rambla de S. Joan, 31 principal y hem quedat tan gratament sorpresos per el avensos científics aportats per nostre ilustre amic, en benefici dels pobres malats de Tarragona, que rics ó pobres no trobaven els mitjos convenients per guarir les seves malalties, que doném per molt ben empleat el temps gastat en aital visita.

Sabíam els mèrits científics y de caracter que adornaven al Doctor Rabadá, pro no creiem que la seva activitat, cel y interès per els malats arribés al extrem de prevarnos palesament el seu desprendiment en pro dels progresos de la ciencia que tan profitosament conreua.

El felicitem coralmnt al ensemps que als pobres malats que nesesitin tota clase de corrents electriques y practiques de análsis micro-químics de orina y altres productos patològics animals.

Havent rebut la Junta directiva de la «A. Foment de la Sardana de l'Ateneu de Tarragona» una sollicitud firmada per varis socis de ella, demanant Junta General, se crida per medi d'aquest avis a tots els socis de la mateixa pregantlos hi assisteixin, a la reunió que tindrà lloc avui a dos quarts de cinc en punt de la tarde en el local de les escoles de l'Ateneu de Tarragona.

CLÍNICA Y CONSULTORI

PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA
Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts, electroterapia y análisis micro-químico d'orina y productos patológicos

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

Doctor Rabadá

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla Castelar, 31, principal

GRAN CRIADERO DE CEPS AMERICANS

BRÚ Y PEREZ (S. en C.)

Ceps robustos, de grans arrels y primera calitat.

Preus molt econòmics. Carretera de Castelló (Quatre carreteres) TARRAGONA.

Tipografia Tarraconense, Méndez Núñez, 5

¡Prou sordera!

Sorolls y derrames de les orelles.—L'acció de l'**AUDI-PHONE** invisible. Innombra- bles cures.

El descobriment de l'**AUDIPHONE** invisible per la curació de la sordera, dels sorolls y remors de les orelles, que a Fransa y a l'extranger ha causat la mes gran emoció, el periódic *La Médecine des Sens* la descriu magistralment y la nova edició ilustrada que acaba de sortir, deu posseir-la tothom.

Dels importants articles publicats per aquell periódic, sobresurt especialment: «Estudi erudit dels sentits de l'oido y 'ls seus orgues».

L'origen y l'exposició de l'**AUDI-PHONE** INVISIBLE; modo de funcionar y son emplaç; acció curativa en les afeccions de l'oido.

COM S'ESDEVÉ SORD: correlació inevitable entre la gola, el nas y les orelles; variès causes de la sordera, etc.

Un estudi científic de l'anatomia fisiològica de l'orella donant l'exacte funcionament de l'orgue auditiu, etc.

D'ont provenen els remors, els rodaments de cap els derrames de les orelles, etc.

En fi: baix el títol de *Tribuna de les cures*, un grapat d'observacions curioses, de explicacions conmovedores, triades de les mes interessants cures y les mes recents relatives a la sordera, als remors, derrames d'orelles.

Ab el fi de propagar les excelencies de l'**AUDIPHONE** invisible y del procediment de l'Institut de la Sordera, cada dia

SE REPARTEIX GRATUITAMENT

el periódic *La Médecine des Sens*. Els lectors qu'encara no l'hagin rebut, se'ls prega q' demanin desseguida al Director de l'*Institut de la Surdité*, 19, rue de la Pépinière, Paris. *La Médecine des Sens* se'ls hi enviarà franc y sense cap gasto. Consultes, tots els dies de les 10 a les 12 del matí y de les 3 a les 5 de la tarde.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA Societat en comandita

SEVILLA

Per a València, Alacant, Cartagena, Aguilles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega per Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual per a l'Nord d'Espanya, ab escala en els ports de València, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S'admet càrrega y passatger a preus reduïts.

Sortirà d'aquets port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo San Vicente

de 2.500 tonelades, capità Juan C. Llorozua. Admetent càrrega y passatgers per a'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona:

En **MARIÁN PERES**

CARNICERIA

DE

JOSEP RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.

Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisións.

Cos del Bou, nom. 12.—TARRAGONA

PASTISSERIA Y COLMAT SARAH BERNHARTD

DE

LLUIS RIOLA

Gran laboratori de rebosteria y tota classe de pastells per a bodes, bateigs, etc.—Complet, assortit en capsets especials per a bombóns.—Objectes de luxe, xampans y vins y licors del país y de l'extranger.

Sant Agustí, 19.—Tarragona

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers però molt pocs els que 'n saben construir. Costa molt col·locar un braguera, però mes encara saberlo construir, puig avans de col·locarlo es indispensable saberlo construir perquè sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que desconeixent per complet llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

EL BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sist. ma Montserrat, es el mes practic y modern per a la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin.

Grans existencies de braguers petits de goma per a la radical curació de les hernies congènites o de l'infancia y tot lo que 's refereix a Cirurgia y Ortopedia.

Casa Montserrat, Unió, 34.—Tarragona

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, País y generosos a preus módics. Únic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de X. rez Sanchez Romate, els quals s'expediran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI.

Telèfon nom. 67.

3, S. Agustí, 3.—Tarragona

GRAN FÀBRICA DE CALSAT

PERA PÀRVULS

DE

CAVALLÉ Y MARQUÈS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94.—TARRAGONA

PALLEJÀ FOTOGRAF

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït expròfés per a fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs per a procediments moderns mes perfeccionats.

LA JOYA DEL CENTRO

DE

JOSEP RIOLA

22, Rambla de Castelar, 22.—TARRAGONA

Vins de taula, Priorats, Rancis y Generosos.—Oli pur de oliva.—Gran assortit d'ampolles de licors y aguardents de superior qualitat a preus molt econòmics. Xampany desde 3 a 10 pessetes l'ampolla.

SE SERVEIX A DOMICILI

AIGUES Y SALS DE MEDIANA DE ARAGÓN

Aigua mineral-natural purgant.—Preu de la ampolla 1 pesseta. Sals naturals purgants, depuratives, diuretiques, aperitives, lacsantes, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón.—Preu del frasc 2 pessetes.

Capseta Ideal La millor purga a l'alcanç de tothom.—Cada capseta conté 25 grams de Sals Naturals, Purgants de Mediana de Aragón; dosis més que suficient per a una purga: Preu 25 cèntims la capseta.

Sals Naturals perfumades al Thymol per a loció y bany. Sulfatades sòdiques, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón.

Pots de 1/2 kilo, 3'50 pessetes; 1 kilo, 6 pessetes

Barrils per a 3 banys, 12 ptes.; 5 banys, 15 ptes.; 7 banys, 18 ptes.

Tolietta íntima de les senyores. Irrigacions vaginales y rentats vulvars ab la solució de les Sals Thymolades, son lo millor remey y més eficaç desinfectant per a prevenir y curar les afeccions de l'aparell genital femení.

CAPSETA SALUS contenint 6 paquets per a 6 irrigacions, 1 pesseta.

Sals del Pilar per a preparar la més estomacal y econòmica Aigua de Taula. Sens rival en les afeccions del pàidor, fetge, ronyons y ventrell. Caixa de 10 paquets per a 10 litres d'aigua: 1 pesseta.

Únic dipòsit en aquesta provincia: P. REDON. Plassa d'Olózaga, 10, entressol, TARRAGONA